5

ಅಂತಿಮ ಪ್ರಬೋಧನೆ

(3:17, 18)

[17]ಆದಕಾರಣ ಪ್ರೀಯರೇ, ನೀವು ಈ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ಅಧರ್ಮಿಗಳ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಸೆಳವಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿರಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭ್ರಷ್ಟರಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿ. [18]ನೀವು ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನೂ ರಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿರುವ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಿಷಯವಾದ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾ ಇರ್ರಿ. ಆತನಿಗೆ ಈಗಲೂ ಸರ್ವಕಾಲವೂ ಸ್ತೋತ್ರ. ಆಮೆನ್.

ಪೇತ್ರನ ಪತ್ರವು ತನ್ನ ಓದುಗರನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಸಂಭೋಧಿಸುವದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಅವರಿಗೆ ಅಪೊಸ್ತಲನಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲ ಅದು ಕರ್ತನಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲು ಅವರು ಕೇಳಿದ ಸಂದೇಶ ದೇವರ ನಿಜವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ನಂತರ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ತನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಸಭೆಯನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿ ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸುಳ್ಳು ಬೋಧಕರೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪತ್ರದ ಮುಕ್ತಾಯದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತಾನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಓದುಗರು ಏನನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಪುನರಾವಲೋಕಿಸುವದು ಯುಕ್ತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ಸುಳ್ಳು ಬೋಧಕರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಹೇಯ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಪಾತ್ರವೆಂದರೆ ಅವರು ಪೇತ್ರನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಅದೇ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬರಬೇಕು.

ವಚನ 17. ಪೇತ್ರನ ಪತ್ರ ಯಾವುದೇ ಅಮೂರ್ತ ಪ್ರಭಂದವಲ್ಲ. ಆತನು ತಾನು ತಿಳಿದಿರುವ ಮತ್ತು ತಾನು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಜನರಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಸಹ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಆತನ **ಪ್ರೀಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.** ಅಪೊಸ್ತಲನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಪಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲ, ಮಸೆಯುವದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಪಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲ. ಮಸೆಯುವದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕೊಡಲಿಯಲ್ಲ, ಲಾಭವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವತದಲ್ಲ. ಆತನು ಅವರು **ಅಧರ್ಮಿಗಳ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಸೆಳವಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿರಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭ್ರಷ್ಟರಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿ.** ಅವನು ಈ ಕ್ರೈಸ್ತರು "ನೀತಿವಂತರು ವಾಸಿಸುವ" (3:13) ನೂತನ ಆಕಾಶಮಂಡಲ ಮತ್ತು ನೂತನ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಹಭಾಗಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವರು ಮೊದಲನೆ **ತಿಳಿದುಕೊಂಡು** ತಮ್ಮ **ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು** ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪೇತ್ರನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬರೋಣವು ಒಂದು ಸಂಗತಿಯಾದರೆ; ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಜೀವಿಸುವದು ಇನ್ನೊಂದಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಓದುಗರು ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ **ಬಿದ್ದುಹೋಗಬಾರದು** ಎಂಬುದು ಆತನ ಕಳಕಳಿಯಾಗಿದೆ.

"ಸುಳ್ಳು ಬೋಧಕರೊಂದಿಗೆ" ನಿರ್ವಹಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಕ್ರೈಸ್ತ ನಾಯಕರಿಗೆ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿವೆ (2:1). ಅನೇಕರು ತಾವು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿ ಜೀವಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿರುವದು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿರುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ

ವಾದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅವು ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗ್ರೀಕ್ ರೋಮನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಹರಡಿವೆ.

ಅಮೇರಿಕನ್ನರು ಚಮತ್ಕಾರಿಕ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನಾಯಕರಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಬೃಹತ್ ದೇವಾಲಯದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಶೋತ್ರುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಮನೋರಂಜನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿ, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾದ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜನರು ಇದನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಮದ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸೋಲಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿದೆ. ಹಿಂಬಾಲಕರು ಒಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯ ತಂಡ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಬಂಧಾತ್ಮಕ "ಆತ್ಮೀಕ" ಅನುಭವ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಹೀಗಾಗಿ ಅನೇಕರು ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿರಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಪೇತ್ರನ ಎರಡನೆಯ ಪತ್ರ ಯಾರದೇ "ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಸಂದೇಶಗಳ" ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಓದುಗರನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ದೂರಕ್ಕೆ ನಡೆಸುವ "ಅಧರ್ಮಿಗಳನ್ನು" ಅವನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾನೆ; ಆತನು ಅವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಡಬಾರದೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅನೇಕರು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಎರಡನೆಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು "ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆ" ಇದೆ.

ಅಪೊಸ್ತಲನು "ತಪ್ಪುಗಳ" ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಲು ಭಯಪಡುವದಿಲ್ಲ ಪೇತ್ರನು ಸುಳ್ಳು ಬೋಧಕರನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ತಾನು ಯೇಸುವಿನ ಅಪೊಸ್ತಲನಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ತನ್ನ ಅರ್ಹತೆಯೆಡೆಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾನೆ (1:1). ಆಧುನಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಒಂದು ವೇಳೆ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಅವರು ವಾಕ್ಯಭಾಗವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂಪನ್ಮೂಲವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎದುರಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗಿರುವದು ಆನಂದದಾಯಕ ಕಾರ್ಯವೇನಲ್ಲ. ಹಾಗೂ, 2 ಪೇತ್ರ ಹೋರಾಟಮಾಡುವಂತದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದು ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿದ್ದುಹೋಗುವ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ತಪ್ಪಿಹೋದವರಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವದು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲ ನೀಡುವಂತದ್ದಾಗಿದೆ. ಇಂಥಹ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿ ಜೀವಿಸುವ ಬೇಡಿಕೆ ಪರಿಣಾಮ ಘರ್ಷಣೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಎಲ್ಲಾ ಕಠಿಣತೆಗಳಿಂದಾಗಿ, ಪೇತ್ರನು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. "ತಮಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾದ ಜ್ಞಾನವೂ ದೊರೆತಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆಲಿಸಬಾರದು" ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಸುಳ್ಳು ಬೋಧನೆಗೆ ಇರುವ ಪ್ರತಿರೋಧಕ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಜನರಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರು ತಾವು ಏನನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಏಕೆ ನಂಬುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತಿರಬೇಕು. ಅವರು ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಭೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ನೌಕಾಪಟವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಗಾಳಿಯಿಂದ್ದಂತೆ. ನಾವು "ಈ ಮೊದಲೇ" ನಾವು ಸಭೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೊಂದಿಗೆ ಶೂರಪುರುಷರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬಾರದು ಎಂಬು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಜ್ಞಾನವು ಶ್ರದ್ದೆಯುಳ್ಳ ವಿಶ್ವಾಸಿಯನ್ನು ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಯೆಡೆಗೆ ನಡೆಸುತ್ತದೆ; ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳ ಕ್ರೈಸ್ತನ ಶೂನ್ಯ ಜ್ಞಾನವು ಸಂಘರ್ಷಣೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಪತ್ತನ್ನು ತರುತ್ತದೆ.

ವಚನ 18. ಪೇತ್ರನ ಮುಕ್ತಾಯದ ಮಾತುಗಳು ಕ್ರೈಸ್ತ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ. **ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿರಲಿ** ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಪ್ರಯಾಣವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುವದರೆಡೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆತನು ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಪೊಸ್ತಲನು 1:5-8

ರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುವಾಗ ಅವನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದುವಕ್ಕೆ ಕರೆನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಒಂದು ಗುಣವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದರೊಂದಿಗೆ ಸೇಲಿಸುವಾಗ, ಅವನು "ಒದಗಿಸು" ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪೇತ್ರನು ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣಲಕ್ಷಣ, "ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ." ಪತ್ರದ ಪ್ರಾರಂಭದ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ. "ದೇವರ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸುವಿನ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಪರಿಜ್ಞಾನವು ನಿಮಗೆ ಉಂಟಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯೂ ಶಾಂತಿಯೂ ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಚ್ಚಾಗಿ ದೊರೆಯಲಿ" (1:2). ಅಪೊಸ್ತಲನು "ಜ್ಞಾನವನ್ನು" ಪತ್ರದ ಕೊನೆಯ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡನೆಂಬುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ.

ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವರು ಕೃಪೆಯನ್ನು **ಕರ್ತನ ಕುರಿತಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು** ಒಳಗೊಂಡಿದೆ, ಆದರೆ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಒಟ್ಟಾರೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಕೃಪೆಯು ದೇವರಿಂದ ವಿಸ್ತರಿಸುವಂತದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದು ಕೃತಜ್ಞತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತದ್ದಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಕೃಪೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ; ಕ್ರೈಸ್ತರು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರಿ ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಅದು ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಬ ವಿಷಯಕ್ಕಿಂತ ಜ್ಞಾನದ ಕುರಿತಾಗಿರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪೇತ್ರನು ಇದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ: ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಆತನಿಗೆ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿ ಜೀವಿಸುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ನಾವು ಪೌಲನ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಹಾಗೆ ಪೇತ್ರನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ತಾಂತ್ರಿಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿಲ್ಲ. ಪೌಲನಿಗೆ ಕೃಪೆಯು ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ದಯಾಪೂರ್ವಕ ಕೃತಗಳಾಗಿವೆ, ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮನುಷ್ಯನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲ. ಪೇತ್ರನು ಪದಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪರ ವಾಗಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದ. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಯಾರು ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನು ತನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದ ವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕರ್ತನಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಆತನು ತಮಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಅವರು ಪರಿಶುದ್ಧ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಅವರು ಕರ್ತನ ಕೃಪೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಇದೇ ರೀತಿಯ ನಡತೆ ಕರ್ತನ "ಕೃಪೆಯ" ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅದು "ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ" ಸಹ ಬೆಳೆಯುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಜೀವಿತ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಥಗಿತವಾದ್ದದಲ್ಲ, ಅದು ಜೀವಿಸಿರುವ ಜೀವಿಯಾಗಿದೆ, ಅದು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲದೇ ನಶಿಸಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಆಕರ್ಷಕ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನೀಡುವ ಚಮತ್ಕಾರಿಕ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬೋಧಕರು ಅವರು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಟರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಕ್ರೈಸ್ತತ್ವವನ್ನು ಸಾಂರ್ಧಭಿಕ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೋ ಸ್ಥಿರತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗುವ ಅಪಾಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪೇತ್ರನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಪತ್ರದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. "ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರ್ರಿ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಕಾದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಯಾಕೆಂದರೆ ತಾನು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಾಗ "ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು." ನಂಬಿಗಸ್ತಿಕೆಗೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ.

ಈ ಪತ್ರದ ಮುಕ್ತಾಯದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ **ರಕ್ಷಕನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು** ಸ್ತುತಿಸುವದಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನೇರವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವದಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ಸ್ತುತಿಯ ವಿಷಯವಾ ಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಪೇತ್ರನು ತನ್ನ ಪತ್ರವನ್ನು **ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮಹಿಮೆಯಾಗಲಿ,** ಈಗಲೂ ಮತ್ತು **ಸರ್ವಕಾಲಕ್ಕೂ** ಎಂಬುದು ಅನೀರಿಕ್ಷಿತವಲ್ಲ. ಪತ್ರದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ

ಆತನು "ನಮ್ಮ ದೇವರ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಕನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನೀತಿವಂತಿಕೆಯ ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ." ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವದಾಗಿದೆ. ಯೇಸು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೈವೀಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. "ನಿತ್ಯತ್ವದ ದಿನ" "ದೇವರ ದಿನ" "ಕ್ರಿಸ್ತನ ದಿನ" "ಕರ್ತನ ಬರೋಣದ ದಿನ" "ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪಿನ ದಿನಕ್ಕೆ" ಸಮಾನವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯಗಳು ಕೊನೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸುತ್ತುವರೆದಿವೆ: "ಆತನಿಗೆ ಈಗಲೂ ಸರ್ವಕಾಲವೂ ಸ್ತೋತ್ರ. ಆಮೇನ್."